

مجمع الاشعار

«بهار در بهار»

شامل: مدایح و مصائب سیرات معصومین عظیم السلام
(۵۰۰ مقسم)

گردآورنده: عبدالاحد بهشتی زاد

حسن چاپ محفوظ است

سرشناسه	: بهشتی‌زاد ، عبدالاحد، ۱۳۳۵ - گردآورنده
عنوان و نام پدیدآور	: مجمع‌الاشعار "بهار در بهار ... اثر هفتم/ گردآوری احمد بهشتی‌زاد.
مشخصات نشر	: تبریز: فخر آذر، ۱۳۹۲ .
مشخصات ظاهری	: ۷۸۷ص.؛ ۱۷×۱۱سم.
شابک	: 978-964-7797-65-8
وضعیت فهرست نویسی	: فیا
ناشت	: ترکیه
موضوع	: شعر ترکی - ایران - قرن ۱۲ - مجموعه‌ها
موضوع	: شعر مذهبی ترکی - ایران - قرن ۱۲ - مجموعه‌ها
موضوع	: چهارده معصوم - شعر
رده ی ک کنگره	: ۱۳۹۲ ۱۷۶ب۲/۲۳۱۲
رده ی ک دیباچه	: ۸۹۲/۳۶۱۱۰۰۸
شماره کتاب شناسی	: ۳۹۵۳۰۳۷

انتشارات فخرآذرتبریز

عنوان کتاب: مجمع‌الاشعار «بهار در بهار» اثر هفتم
 عنوان گردآورنده: عبدالاحد بهشتی‌زاد (۰۹۱۴۴۱۲۲۰۰۰)
 عنوان نشر (ناشر): فخرآذر (تبریز - خیابان تربیت - تلفن: ۳۵۵۶۶۴۵۹)
 نوبت چاپ و سال چاپ: چاپ اول، ۱۳۹۴
 شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه
 طرح جلد: گالینگور
 محل نشر: تبریز و شهرستان‌ها
 چاپ: تصویر (۰۴۱۳۵۵۵۴۴۰۵)
 حروفچین: رجعتی (۰۹۱۴۹۱۷۵۲۷۳)

قیمت: ۸۰۰ - ۱۷۶۹۷ - ۹۶۴ - ۹۷۸
 شابک:

آدرس: خ تربیت جنب بازار شمس تبریزی، تلفن ۳۵۵۶۶۴۵۹

Sadra.ghamayi@live.com

سَمِ اللّٰهُ النُّورِ

اهمیت تعظیم شعائر الله

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ
وَ اَنْصُرْ شَعَتَهُمْ وَ اَرْزُقْنَا شَفَاعَتَهُمْ

«ایمان» از ماده «أَمَن» از باب افعال به معنای «در امنیت قرار دادن» می باشد و لذا مؤمن ضمن این که یکی از نام های خداوند است در لغت به کسی گفته می شود که «در امنیت قرار می دهد» و در اصطلاح شرع مقدس اسلام به کسی گفته می شود که برتر از مسلمانی است به طوری که در سوره حُجرات آیات ۱۱، به اصول دین و مذهب اعتقاد قلبی داشته و به فروع دین بر اساس آیات قرآن و فرمایشات ائمه معصومین^(ع) که مفسران و تفسیر و حقیقی آیات قرآن بوده و بنابه فرموده پیامبر اکرم^(ص) از قرآن جدائی نداشته، عمل نماید «لَنْ يَفْتَرِ قَاحَتِي يَرِدَ اَعْلَى الْحَوْضِ»، و این عقاید خود را در امن و امان قرار

می دهد و از به انحراف کشیده شدن آنها از مسیر حق و
یا از دست دادن و یا تضعیف و ضایع شدن که منجر به
بدبختی و سقوط به اسفل السافلین خواهد بود ممانعت
می نماید که قرآن هم به ما گوشزد کرده و فرموده: «ثُمَّ
رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَلَهُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ مَمْنُون» (سوره النین) و لذا ایمان و عمل صالح
لازم و ضروری می باشد. حال بینیم انسان مؤمن
از چه راه هایی می تواند از این اعتقادات صحیح خود
محافظت کرده و باطنش پرست و خداپسند در این
عالم ماده و زندگی موقتی و در این دنیایی که هر کس
به اندازه سعی و کوشش خود «لَنْ يَنْفَعَهُ الْإِنْسَانُ إِلَّا مَا سَعَى»
و آیه «يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا
فَمُلَاقِيهِ» برای رسیدن به درجات قرب خدا که از ناحیه
خالق اعظم طراحی گردیده، طی طریق و سیر و سلوک
نماید تا از نردبان وجود بالا رفته و از «مَنِيَّت» خود

بگذرد و به سرچشمه هستی که هر چه هست از هست
 اوست نزدیک شده و او را در دل خود دریابد. جالب
 است که در قرآن برای بعضی می فرماید: «لَهُمْ دَرَجَاتٌ»
 «لَهُمْ دَرَجَاتٌ» (سوره انفال، آیه ۴) یعنی برای آنها درجاتی است اما
 در باره عدل دیگری می فرماید: «لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ» (سوره
 آل عمران، آیه ۶۳) یعنی آنان خود درجه هستند. افراد بزرگی
 که اگر در این مجلس هم بنشینند آنجا می شود بالا،
 یعنی خود آنان درجه اند نه آن که درجه و مقام آنها
 را بالا ببرد. (تفسیر نماز آقای قاضی، ص ۶۱)

راه های مستقیم محافظت انسان مؤمن از اعتقادات
 خود خیلی زیاد است و متأسفانه شیطان ملعون هم
 درست در کمین انسان های رهنورد همین راه های
 مستقیم الهی است که قرآن از زبان آن ملعون در نگاه
 الهی که خطاب به پروردگار عالم گفته، به ما خبر
 می دهد: «لَا قُعْدَنَ لَهُمْ صِرَاطُكَ الْمُسْتَقِيمَ» (سوره اعراف، آیه ۱۶)

همانا در کمین آنها، البتّه، البتّه می‌نشینم بر راه راست تو،
و در آیات بعد می‌فرماید که گفته از هر طرف به
سوی آنها می‌آیم تا نگذارم آنها به سوی تو آیند مگر
بدگان مخلص تو را که نمی‌شود به آنها تسلط یافت.
«الْأَعْدَاءُ ادَّكَ مِنْهُمْ الْمُخْلَصِينَ» (سوره حجر، آیه ۴۰) چرا که
آنها در زیر خر کبود هر آنچه رنگ تعلق پذیرد
آزاد گشته و به جز جلب رضایت خالق اعظم‌شان به
چیزی نمی‌اندیشند.

هر انسانی با توجه به فراخور و وسع حال خود
می‌تواند اقدامات عملی که عملاً الصالحات در آیه
آمده انجام دهد. «لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا الْأَنْفُسَ» (سوره بقره، آیه
۲۸۶) (خداوند کسی را جز به قدر طاقت او تکلیف
نمی‌کند) تا از شرّ آن دشمن دیرینه انسان‌ها در امان
باشد چرا که «صالح» یعنی شایسته و «عمل صالح» آن
عملی است که صلاحیت و شایستگی دارد که انسان

را به حیات پاک و سعادت ابدی برساند و
 مصداق‌هایش در کلام الهی و فرمایشات ائمه
 معصومین^(ع) معین شده و در حالت کلی می‌توان به دو
 مورد از آنها اشاره کرد: اولاً مجالست و مؤانست با
 علمای ربانی و مطالعه کتب مفید و تعلیم و تعلم، ثانیاً
 شرکت در محافل دینی و محافل مذهبی که سیره و
 روش پیامبران^(ص) و ائمه معصومین^(ع) بوده که هم از
 لحاظ تعظیم شعائر شعله‌ور آفرین است که بر اساس آیه
 شریفه: «وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ»
 باعث تقویت تقوی در قلب و روح انسان می‌شود و
 هم از باب «مَنْ أَحْيَا أَمْرَنَا لَمْ يَمُتْ قَبْلَهُ يَوْمَ تَمُوتُ فِيهِ
 الْقُلُوبُ» که حضرت امام رضا^(ع) فرموده و با راه
 احیاء امر ائمه اطهار^(ع) و مکتب اهل بیت^(ع) و احیاء
 ذکر ائمه^(ع) دعوت می‌نماید و از طرفی در روایت
 آمده که: «الْمُؤْمِنُ فِي الْمَسْجِدِ كَسَمَكِ فِي الْمَاءِ» یعنی

مؤمن در مسجد (محافل دینی) مانند ماهی در آب است چنین فهمیده می شود: همان طوری که حیات یک ماهی وابسته به آب است، حیات معنوی و حیات طایفه انسان وابسته به مساجد و محافل دینی می باشد که در صورت جدائی از آنها چه بسا باعث تضعیف ایمان گردد و از دست دادن حیات طایفه که قرآن می فرماید «فَاَحْيَا حَيَاةً طَيِّبَةً» خواهد انجامید.

پس محافل و مجالس دینی و علمی و هیئات حسینی که تعظیم شعائر، ترویج الهی و احیاء امرائمه^(ع) می باشد از نظر اسلام خیلی مهم و باارزش بوده به طوری که بنابه فرموده نبی اکرم^(ص) در کتاب جامع الاخبار فصل بیستم یک ساعت شرکت در این نوع مجالس از عبادت یک سال که روزه هایش، روزه و شب هایش به نماز گذرانده شود بهتر است. این نوع مجالس پرشور و شعور که با شرکت عموم مردم متدین و مؤمن تشکیل می شود

توسط علمای ربّانی و شعرای متدّین و ذاکرین متعهد اداره می شوند، علما با سخنرانی های ارشاد آمیز و شعرا با شعرهای نغز و حکمت آمیز، شرکت کنندگان را به سوی خدا و توحید خالص با عنایت به دستورالعمل های قرآن و عترت، دعوت می دهند که قرآن هم می فرماید: «وَمَنْ أَحْسَنُ تَرَاثًا مِنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَ عَمَلٍ صَالِحًا» (سوره فصلت آیه ۲۳) یعنی چه کسی ختم گفتارتر است از آن کسی که به سوی خدا دعوت می کند و عمل شایسته انجام دهد. البته از این آیه هم علم توأم با عمل صالح مفهوم می شود و می تواند مُثمر ثمر باشد. در این مورد سخن را با فرمایش حضرت علی^(ع) به پایان می بریم که فرمود: «الْعِلْمُ مَقْرُونٌ بِالْعَمَلِ» یعنی علم نزدیک به عمل است یعنی باید با عمل همراه باشد فَمَنْ عِلْمٌ، عَمَلٌ هر که علم داشت باید با عمل او را به عمل وادارد وَ الْعِلْمُ يَهْتَفُ بِالْعَمَلِ علم به عمل دعوت می کند و به سوی عمل می کشاند فَإِنْ أَجَابَهُ

(فیها) یعنی اگر به علم خود عمل کرد (که علم در وجود انسان رشد پیدا می کند و ترقی می کند به مراتب و مراحل بالاتر می کشاند) وَ الْأَوْتَحَلَّ و اگر انسان به علم خود عمل نکند آن علم کوچ می کند و می رود، می شود مانند مثالی که قرآن فرموده: مَثَلُهُ كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفًا^(۴) مانند الاغی که کتاب به او بار زده اند و یا مثل بلعم با عیسی را آن دانشمندی که به علمش عمل نکرد مَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ شَدَّ اسْتِ.

در اینجا جای دارد که بجانب به عنوان یکی از کوچک ترین معلمین قرآن و حقیرترین خادمان اهل بیت عصمت و طهارت^(۴) از برادر گرامی جناب آقای حاج احمد بهشتی که از مداحان بااخلاص اهل بیت^(۴) بوده و زحمات زیادی را متحمل شده تا جلد نخست مجمع الاشعار را که به نام «بهار در بهار» زبده ترین اشعار از شاعران مؤمن و متعهد از متقدمین و متأخرین این مرز

و بوم اسلامی را همچون مجلدات قبلی جمع نموده که
 خداوند همه آنها را حیاً و میتاً در رحمت و اسعاهش قرار
 دهد و اجر جزیل عنایت فرماید، در اختیار عموم
 عاشقان قرآن و عترت^(ع) گذارده تا در مجالس و محافل
 دینی و علمی و هیئات و دستجات حسینی مورد استفاده
 قرار گیرند و بر شرف و شعور آنها افزوده شود کمال
 تشکر و قدردانی را نمایم و از خداوند متعال توفیقات
 بیشتری را برای ایشان و عزیزان که در تهیه و جمع این
 مجموعه ایشان را یاری نموده‌اند مسئلت می‌نمایم و از
 عموم برادران و خواهران علمداران و مؤمن و متدین
 خواستارم که ما را نیز در مظان استجاب دعا در پیشگاه
 الهی فراموش نفرمایند و ما نیز دعاگوی ایشان خواهیم
 بود. (انشاء الله)

معلم قرآن و خادم آستان اهل بیت و عصمت و طهارت (ع)

تبریز - رضا وجدی